

БОРБА

СЕДМИЧЕН ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—В. ТЪРНОВО

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Год. IX, бр. 38 (400)

В. Търново, 5 септември 1953 г.

Отд. бр. 20 ст.

Пламенен поздрав на нашите
освободители — съветските народи, и
всенаходна признателност към
славната Съветска Армия!

Да живее, да крепи и процъф-
тява през вековете животворната
българо-съветска дружба.

(Из лозунгите на ЦК на БКП)

Да живее Деветата годишнина на Деветосептемврийското народно въстание, на освобождението на България от фашизма и империалистическата робия!

☆

☆

☆

☆

☆

☆

Йосиф Висарионович Сталин

Георги Михайлов Димитров

На 6 септември т. г. другарят Вълко Чер-
венков навършва 53 години.

Да е жив и здрав още дълги години!

Под знака на нерушимата дружба с великия Съветски Съюз

С всяка година все по-радостно посреща бъл-
гарският народ годишнината на своето освобож-
дение, отбелязва растящите успехи и постижения.

От година на година все по-широко, все по-мощно изра-
зва той идващите от дълбината на неговото сърце без-
пределна признателност и преданост към своя освободител и
защитник, който два пъти в продължение на седемдесет и пет
години му дойде на помощ, — към руския народ, към братски-
те народи на СССР, към учителя и своя най-добър приятел дру-
гаря Сталин.

Българският народ никога не ще забрави, че от петвековно-
то турско иго го освободиха преди 75 (Б. Р. сега 76) години
руските воители. На всеки българин напомнят за това братските
могили на руските воители и офицери. Плевен и Шипка, Шей-
ново и Стара Загора—това са символи на руската храброст, епопеи
на кръвопролитните боеве за свободата на България, паметници
на руско-българското братство, скрепено от съвместно пролятата
кръв. В лицето на братския руски народ българският народ е
виждал своя освободител и опора на своята независимост.

Не напразно германският империализъм, който в продълже-
ние на тридесет години упорито провеждаше политика на про-
никване на Изток през Балканите, въпреки всичко, не можа да
сломи всенародната любов и привързаност на българския народ
към руския народ. Не напразно хитлеристките агенти в Бълга-
рия през време на Втората световна война не се решиха да из-
прятят български войски на съветско-германския фронт, не мо-
жаха да завербуват и „доброволци“ за този фронт.

И когато в началото на септември 1944 година съветските
войски под командването на маршал Толбухин, изпълнявайки
сталинския план за разгромяване на хитлеристките войски, пре-
минаха границите на България и стъпиха на българска терито-
рия, с неопикуема радост, с отворени обятия, с цветя и песни
ги посрещна българският народ, като свои родни братя — осво-
бодители.

Българският народ никога не ще забрави, че от ярема на
империалистическото робство от фашизма, от надигащата се над
него страшна катастрофа, от зловещата участ да попадне в
робство под американските империалисти той беше избавен от
Съветската Армия. На Съветския Съюз, на неговата постоянна и
безкористна помощ, на неговата поддръжка и защита българ-
ският народ дължи това, че той получи възможност да устройва

Вълко ЧЕРВЕНКОВ

своята национална независимост и териториална
цялост, да има многобройни и верни приятели,
да постигне възстановяването на разпадналото се
народно стопанство, да започне строителството на
социализма и да постигне в това строителство забележителни
успехи.

Освобождението на България от руските войски в 1877 го-
дина укрепи в българския народ неугасимата любов към Русия,
към руския народ. Великата Октомврийска социалистическа ре-
волюция, победоносното социалистическо строителство, победата
на Съветския Съюз във Втората световна война, освобождението
на България от Съветската Армия през септември 1944 година
разшириха и задълбочиха тази любов, превърнаха я в нерушима
българо-съветска дружба, в непреодолима народна сила, в мо-
гъща движеща сила на общественото развитие на България.

Любовта към Родината и българо-съветската дружба са в
България тъждествени, равнозначни понятия. У народа се
вкорени дълбокото съзнание, че оня, който е против българо-
съветската дружба, той е против България, той не е патриот.
Патриот е само оня, който с всички сили укрепва българо-съ-
ветската дружба. Това народно съзнание е огромна творческа си-
ла. Указанията на Георги Димитров, че пътят на българо-съвет-
ската дружба е единствено спасителният за България път, че тази
дружба е слънцето и въздухът за българската нация, крайгъл-
ният камък на цялата ѝ политика, предпоставката и гаранцията
за нейния всеотрастен разцвет, залегнаха дълбоко в душата на
народа.

И в деня на Осмата годишнина (Б. Р., сега Деветата) на своя
най-светъл национален празник, когато българските трудещи се
демонстрират своята сплотеност около Партията и Правителство-
то, своята решимост да вървят напред по пътя на социализма,
следвайки примера на съветските братя, борейки се и преодоля-
вайки трудностите и препятствията, постигайки все нови и нови
успехи, първите свои думи, пълни с благодарност, признателност
и любов, те отправят към великия Съюз на Съветските Социали-
стически Републики, към съветския народ, към неговата славна
Армия, към Комунистическата партия на Съветския Съюз, към
гениалния вожд и учител Йосиф Висарионович Сталин.

(Откъс от статията под горния надслов, поместена във съветския
вестник „Правда“ на 8 септември 1952 г. във връзка с Осмата годиш-
нина на освобождението на България)

Другарят Червенков в Трявна

Утрото на 30 август т. г. Още
е рано, а в близкия на гара
Трявна квартал, като мълния се
носи новината, че другарят Въл-
ко Червенков е пристигнал. Тя
бързо обхвана и останалите
квартали на града. От всякъде
към гарата бързат хора — же-
ни, мъже, синеблузи работни-
ци. Тичат и най-малките граж-
дани на Трявна.
От отворения прозорец на
една сграда, подала още с не-
сресани коси глава, възрастна
жена пита:
— Къде отиват тези хора?
Какво има?

— На гарата! Другарят Чер-
венков е там! — бе отговорът,
който тя получи.
Само след миг с пестра кър-
па на глава и тя се отзова на
гарата.

Перонът на гара Трявна бър-
зо се изпълни с хора. Всички
до един с радостни лица чакат
да видят любимия човек.

В тази минута, когато погле-
дите на всички бяха насочени
към вагона, в който се намира
другарят Червенков, когато сър-
цата на няколко стотици хора
ускорено туптах, гратата на
вагона се отвори и се показа
скъпия Вълко Червенков.

Буря от възгласи: „Червен-
ков! Червенков! БКП! БКП!“ —
огласи равното утро. Като въл-
на, първо децата, а след тях и
възрастните се втурнаха и бър-
зо оградиха любимия ръководи-
тел. Ръкува се той с всички.
С башинска ръка гали заобико-
лилият го деца.

— Какво стана? Вие май ме
окупирахте? — закачливо под-
хваща другарят Червенков.

— Нали сме си наши? — по-
следва отговорът на нескълцина.

С развълнувано от радост и
стеснение сърце младата работ-
ничка разказва за условията
при които работи.

— Но от нещо да се опла-
чите? — отново подема друга-
рят Червенков. Кажете как е
снабдяването в града, доставят
ли редовно зеленчук, сирене,
кашкавал продават ли...

— Има, другарю Червенков,
всичко има! От какво да се
оплакваме? — обаждат се някои.

— Ех, че тогава вие сте мно-
го щастливи в Трявна, щом

Не се стеснявайте, че предсе-
дателят на Министерския съвет
е пред вас. Аз не вярвам да е
всичко толкова в ред. Кажете!
— подканва отново той.

Окуражена, младоллика жена
подема:

— Редим се на опашка, ко-
гато си купуваме зарзават.

— Ето на! Цяла България е
потънала в зарзават, а тука в
Трявна се реди на опашки.

— Не може ли цената на
хляба да бъде още малко на-
малена? — подхваща около
петдесет годишен мургав, със
синя джечна куртка мъж.

— Например на колко? —
подпитва другарят Червенков.

— Ами, поне на 1:50 лв., —от-
говаря същият гражданин.

— А ние искаме пионерски
дом! — заявява русокос пионер.
Така непрекъснато последват
още редица въпроси, на които
спокойно и уверено другарят
Червенков дава пояснения.

— Ще има, другари, всичко
ще има. Правителството зами-
сля и в скоро време ще про-
веде редица мероприятия, които
ще облекчат и подобрат още
повече положението на труде-
щите се. Не лев и половина, а
петдесет стотинки трябва да
стане цената на хляба. И ще
стане. Намаление на цените ние
ще правим всяка година, но се
изисква и да работим повече, да
изпълняваме всички планове!

Не беше забравено и желя-
нието на малкия пионер. От
обясненията, които по настоява-
нето на другаря Червенков, да-
де секретаря на ГК на БКП —
др. Станчев, се разбира, че пи-
онерски дом ще бъде уреден
през 1954 година.

— Но, да ходим, за където
сме тръгнали! Довиждане! —
бяха последните думи на дру-
гаря Червенков.

Под звуците на нестихващите
ръкопляскания на стотиците
ръце и възгласите: — „Ура!
Червенков! БКП! БКП!“ влакът
отмина по криволинейния желе-
зен път. Незабравимата среща
с любимия държавен ръководи-
тел, бе най-скъпия подарък за
тревненци пред великия 9-ти
Септември.

